

тѣхъ визи богати дѣла пророкъ Давидъ «не войсѣ когато сѣ обогати человекъ, или когато сѣ умножи слава на кѣшатъ мѣ: зашто, кога умре нищо не ще да земе съ себе си, нити ще отиде съ него слава та мѣ, но сичкото тѣка ще остане, а той ще отиде голъ на вѣчно мѣченіе. Гдѣто отишелъ и днешнымъ, който като виделъ отъ ада Лазара въ онаа свѣтлинѣ, въ пазватъ Авраамовѣ, викалъ и сѣ молилъ на Авраама, да го проводи да мѣ накваси азыка, който горѣлъ въ пламака и да го прохлади. Искалъ помощь, но не полѣчилъ: зашто искалъ когато минало времето, и тамо гдѣто нѣма милость за никого. Той викалъ: отче Аврааме помилвай ма, но Авраамъ мѣ рекалъ: ты искашь милость, ама тѣка не е време за милость, ты сѣ каешъ сега, но во ада поканіе нѣма, сичкото е тѣка безъ ползѣ. Ето какъ сѣ кае, но нѣма полза никаква, само скорбь и мъка, азыка мѣ гори за капкѣ водѣ, който е тѣка тлъ и пилъ сладки истія питія, а никомѣ не далъ нити еднѣ чашѣ студенѣ водѣ, и пріемва тамо праведната си заплатѣ, на мѣсто свирны въздышанія, на мѣсто истія и питія, проси капкѣ водѣ, на мѣсто блѣдодѣніе гледа темнотѣ и гнѣсны червеи, които никога не умиратъ и рахатъ не мѣ даватъ. Но гледайте кротость аврамова, какъ не мѣ рече немилостиве, защо искашь милость, като не си сторилъ ты дрѣгимѣ? но рече: чадо, помисли чи ты дѣто сѣ направилъ нѣкое добро, пріалъ сѣ за него добро въ живота си, съ тѣлесныте наслажденія, тѣй и Лазаръ за нѣкое малко прегрѣшеніе, що направилъ като человекъ, помѣчилъ сѣ въ живота си. За тѣй сега той сѣ весели въ рай, а ты сѣ мъчишь во адѣ, Освень тѣй има голѣма пропасть по междѣ насъ и васъ, пропасть тѣка сѣ нарича междѣ грѣшныте и праведныте, добрите и злите работы, които правѣтъ человекѣ въ живота си: зашто, адамъ когато престѣпа божіятъ заповѣдь и сѣгрѣши, тога богъ раздѣли человекѣскія животъ на два: на временный и вѣчный, сирѣчь на тѣкашныи и тамкашныи. И направи тѣкашныа краткъ да не лакомѣме за него, а тамкашныа направи безкрайный, да лакомѣме и да гледаме синца за него. И предалъ на нашатъ волъ и двата, който обычае за него да желаеме: но человекъ не може лесно да разѣмѣ кое обыча, само кога падне въ зло, тога сѣ умѣдрака, както и днешныа богатинъ, когато отишелъ въ мъкѣтъ тога сѣ умѣдрилъ и молилъ Авраама да проводи Лазара, да убеди на братіята мѣ, чи има вѣчнѣ мъкѣ, за да сѣ покаатъ: защо като видѣтъ Лазара съ толко слава, който вѣше напредъ голъ и гноенъ, лесно ще го повѣрватъ, като имъ рече чи има вѣчнѣ мъкѣ. Но Авраамъ мѣ казалъ: не е нѣжда да отиди Лазаръ при тѣхъ: зашто тѣ иматъ Моисеа и пророцыте, сирѣчь иматъ книгите на пророческыте побченія, които доказватъ истинно за сичкыте работы, тѣхъ да слѣшатъ и да